

บทที่ 7

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นของประชากรผึ้งพันธุ์ (*A. mellifera*) กับการติดผลของลำไย ในท้องที่อำเภออมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะดังนี้คือ การนำผึ้งพันธุ์ (*A. mellifera*) ช่วยผสมเกสรดอกลำไยจะสามารถเพิ่มเปอร์เซ็นต์การติดผล และจำนวนผลต่อช่อบานเก็บเกี่ยวให้สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับการที่ไม่มีผึ้งพันธุ์ช่วยผสมเกสร ซึ่งการนำผึ้งพันธุ์จำนวน 12,000 ตัวต่อ 1,600 ตารางเมตร (1 รังต่อไร่) นับว่ามีความเหมาะสมที่สุด เพราะทำให้ดำเนินการติดผล และจำนวนผลต่อช่อบานสูง แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษา ยังพบว่า การนำจำนวนผึ้งพันธุ์ 12,000 ตัวต่อ 1,600 ตารางเมตร (1 รังต่อไร่) หรือการนำจำนวนผึ้งพันธุ์ 36,000 ตัวต่อ 1,600 ตารางเมตร (3 รังต่อไร่) พบร่วมกับการติดผล และจำนวนผลต่อช่อบานไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นการใช้ผึ้งพันธุ์เพื่อช่วยในการผสมเกสรลำไย ควรใช้ผึ้งจำนวน 1-3 รัง เพราะจะเป็นผลดีทั้งเกษตรกรผู้ปลูกลำไย และเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้ง เพราะนอกจากลำไยจะติดผลเพิ่มขึ้นเป็นผลดีต่อเกษตรกรผู้ปลูกลำไยแล้ว ยังทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งได้น้ำผึ้ง เกสร และโรยัลเจลลี่ (royal jelly) ในปริมาณมากขึ้นด้วย ทั้งนี้ก่อนนำผึ้งไปไว้ในสวนควรจะมีการกำจัดวัชพืชเสียก่อนเพื่อลดแหล่งอาหารของผึ้ง และเพื่อสะคากในการปฏิบัติงานของผู้เลี้ยงผึ้ง อนึ่ง เกษตรกรควรคงการใช้สารเคมีที่เป็นอัตราต่ำผึ้งและแมลงผสมเกสรอื่นๆ ในฤดูที่ออกเริ่มบาน